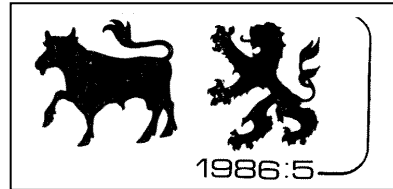

LÄNSSTYRELSEN ÄLVSBORGS LÄN

Naturvårdsenheten

LÖVSKOGSINVENTERING I LERUMS KOMMUN 1985

THOMAS APPELQVIST

Föreliggande inventering av lövskogar i Lerums kommun är utförd av biologen Thomas Appelqvist på uppdrag av länsstyrelsen. Den ingår i en länstäckande lövskogsinventering som avses bli färdig under 1988.

Inventeringen, som möjliggjorts tack vare att skogsvårdsstyrelsen ställt medel till förfogande, är i första hand avsedd att utgöra underlag vid myndigheternas bedömningar rörande bevarande- och skötselåtgärder. Dessutom är det länsstyrelsens förhoppning att den i någon mån skall öka insikten i de ofta stora naturvärden våra lövskogar representerar.

Författaren ansvarar ensam för innehållet i rapporten, varför detta ej kan åberopas som länsstyrelsens ståndpunkt.

Utskrift Pia Nordgren
Kartritning Irena Magnusson

LÄNSSTYRELSEN
ÄLVSBOGERS LÄN
Offsettryckeriet-Vänersborg 1986

INLEDNING

Föreliggande inventering är utförd på uppdrag av länsstyrelsen i Älvsborgs län Fältarbetet har utförts under mars maj 1985, för utom i områdena söder om Aspen, där arbetet utfördes under december 1984.

METODIK

Flygbildstolkningen har utförts av Karl-Henrik Larsson.

För flygbildstolkningen har använts svartvita flygbilder i skala 1:30 000 av så sent datum som möjligt. En första preliminär avgränsning av lövskogsbestånden gjordes på den topografiska kartan i samband med tolkningen. Avgränsningen har sedan preciserats på den ekonomiska kartan i samband med fältinventeringen.

Bortsett från några få bestånd av mycket ringa naturvårdsintresse finns alla lövskogsområden större än ca 2 ha med i redovisningen.

Under fältarbetet antecknades uppgifter om trädslagstördelning, trädens grovlek och ålder, beståndens enhetlighet och eventuella skogsvårdsåtgärder. Vidare gjordes anteckningar om buskskiktets sammansättning och utseende liksom, i den mån tidpunkten på året tillät det, fältskiktet.

Till sist antecknades ett stort antal företeelser som ansågs ha betydelse för naturvärdesbedömningen, både av positiv art såsom träd med bohål, lågor och torrakor, block, bergväggar, vattendrag, skogsbryn, intressant fauna eller flora och av negativ art såsom granplanteringar, avverkningar, gallringar, vägar, kraftledning etc.

En hel del uppgifter om faunan och floran har lämnats av olika personer, främst Bo Olsson (BO), Karl-Henrik Larsson (KHL), Tomas Hallingbäck (TH) och Stellan Sunhede (SS). Några uppgifter från olika publikationer har också tillfogats, främst från "Natur i Älvsborgs län" liksom från de båda lavinventeringarna från Öjared (se bestånd nr 44 och 45). Uppgifterna från "Natur i Älvsborgs län" är förkortade NÄL.

REDOVISNING

Till varje bestånd har lämnats en kort beskrivning, där skogstypen har angetts. I vissa områden ingår mer än en skogstyp och detta har då redovisats.

De skogstyper som är aktuella i Lerums kommun är:

1. Alm-askskog Alm, ask och lind utgör mer än 50 %, alm och ask är vanligast av de tre.
2. Lindskog Som föregående men linden är det vanligaste trädslaget av de tre.
3. Bokskog Mer än 50 % bok.

4.	<u>Ek-hasselskog</u>	Mer än eller lika med 50 % ek och ett buskskikt av hassel och fältskikt av örtytp.
5.	<u>Hedekskog</u>	Mer än lika med 50 % och ett fältskikt av ristyp.
6.	<u>Björkskog</u>	Mer än 50 % björk.
7.	<u>Alskog</u>	Mer än 50 % al.
8.	<u>Blandskog av triviallöv</u>	Blandskog av asp, rönn, sälg, björk och al etc., vilka tillsammans utgör mer än 75 %.
9.	<u>Ekhage</u>	Mer än 70 % av hagmarksträden utgörs av ek.
10.	<u>Hagmark med blandade lövträd</u>	Inget av hagmarksträden uppgår till 70 %.
11.	<u>Björkhage</u>	Mer än 70 % av hagmarksträden utgörs av björk.

Vid indelning i skogstyper har en viss förenkling av verkligheten varit nödvändig och det har ofta inte varit möjligt att återge alla de variationer som finns i bestånden. Ibland har en särskild uppdelning av objektet i delområden olika bokstavsbeteckningar i beskrivningen och på den ekonomiska kartan gjorts.

I fråga om de bestånd som utgör ädellövskog i juridisk mening (mer än 50 % ädla lövträd och mer än 70 % lövinnehåll) har bokstavkombination ÄLL angetts. Faller endast delar av beståndet inom denna kategori anges ”ÄLL (delar)”.

Efter skogstypsredogörelsen följer en kort beskrivning av trädslagets sammansättning. Här har använts beteckningarna stort inslag (mer än 20 %) inslag (mer än 10 %) och litet inslag (mindre än 10 %) samt enstaka (mindre än 5 %). Ett liknande ordval har använts även när det gäller buskskiktet men är ej tillämpligt lika strikt. När det gäller trädgrovlak har begrepp som slyskog, ungskog och medelgrov skog använts. Även beteckningarna grov (skog eller träd) till mycket grov (träd) har stundom utnyttjats. Beteckningen är en subjektiv uppskattning och termerna har anpassats till vad som är brukligt för respektive trädslag. Ekar mellan ca 30-50 cm:s stamdiameter har klassats som grova medan alar i dessa dimensioner har uppfattats som mycket grova. Mycket grova ekar bör klart överstiga 1 m i stamdiameter.

För fältskiktet har beteckningarna örtytp och ristyp använts. Ristypen motsvarar ungefär hedseriens vegetationstyper och örtytp ungefärligen ängsseriens. Fältskiktstyperna har sedan ytterligare indelats längs en fuktighetsgradient i torr örtytp -frisk örtytp - fuktig örtytp och på motsvarande sätt hos ristyperna.

Under rubriken Fauna och flora har diverse uppgifter om beståndets växt- och djurliv tillfogats. Vissa av uppgifterna har inhämtats under inventeringen och andra har tagits ur litteraturen och/eller lämnats av olika personer. Uppgifterna är ej insamlade på något enhetligt sätt men kan trots detta i vissa fall ge indikationer på ett bestånds naturvärde.

NATURVÄRDESBEDÖMNING

Skogsbestånden har klassats i en tregradig skala där klass 1 motsvarar det högsta naturvärdet. Klass-1-objekten är enligt min bedömning så värdefulla att de förtjänar skydd i form av reservatsbildning eller liknande. Många av klass-3-objekten borde å andra sidan kunna bevaras genom tillämpning av 21 § skogsvårdslagen.

Vid klassningen har jag ej använt något poängsystem eller liknande utan den är en subjektiv sammanvägning av ett stort antal faktorer såsom:

- Storlek. Ett stort område är värdefullare än ett litet.
- Skogens ”mognad” som ekosystem. Ett mått härpå har varit trädens ålder och grovlek, liksom förekomst av sena successionsstadier som torrakor, lågor, innanrötande träd och träd med bohål.
- Områdets variationsgrad. Förekomst av småbiotoper som block, lodytor bäckar, källor, skogbryn stränder, vattenfall, andra våtmarker etc.
- Frihet från vissa mänskliga ingrepp såsom avverkningar, gallringar, röjningar vägar, bebyggelse, kraftledning etc.
- Representativitet resp. sällsynthet. Representativa skogstyper
- i Lerums kommun främst den suboceaniska bergeskshedskogen – har värderats högt eftersom den pekar på ett av de möjliga klimaxstadierna i denna del av Sverige. Skogstyper som är i stort sett sällsynta har också erhållit höga värden antingen de är ”naturliga” eller kulturprodukter.
- Vid bedömningen v hagmarker har artdiversiteten värderats högt och därvid har innanrötade träd botråd och riklig epifytflora skattats högt.

ALLMÄNT OM LÖVSKOGARNA I LERUMS KOMMUN

Lövskogarna i Lerums kommun är koncentrerade till Säveåns dalgång i söder och Lärjeåns dalgång i norr. Däremellan finns huvudsak barrskogsdominerade höjdparter.

I Säveåns dalgång finner man kommunens båda största koncentrationer av lövskog: Vid Aspens sydsida i området vid Nääs – Öjjared.

I anslutning till de båda dalgångarna finns en hel del lövskog i bryn, på åkerholmar etc. men mindre än 2 hektar stora, varför de ej har tagits med i denna rapport. De är dock ett viktigt inslag i landskapet och ger de båda dalgångarna en vacker lövskogsinramning och har sammantaget ett stort skyddsvärde.

Den mest karaktäristiska lövskogstypen i kommunen är den suboceaniska hedekskogen med bergesk som dominerande trädslag. I buskskiktet finner man typiskt brakved och sällsynt vildkaprifol, och i fältskiktet finns ofta blåtåtel.

Karaktärsfåglar var blåmes, nötväcka, trädkrypare, stjärtmes och större hackspett under den tid som inventeringen pågick. I topografiskt gynnade områden är epifytfloran rikt utvecklad, men artrikedomen är sällan stor och flera arter tycks missgynnas av den försurade nederbörd. Ofta finner man laven Sphaerophorus globosus långt upp på stammarna och runt Öjared finner man mossan Ulota coarctata flerstädes. På äldre ekar i Sävåns dalgång finner man ofta Arthonia vinosa, Pertusaria flavida och ibland gammelgranlaven (Lecanactis abietina). Grenar på ekarna och unga plantor är påfallande ofta angripna av den svarta gelésvampen Exidia truncata (ekkröset). Vackra bestånd av denna skogstyp nr: **16, 62, 72, 36, 21 och 79**.

Intressanta alskogsbestånd finner man på ett par ställen invid Mjörn och Sävelången. De förnämsta alskogarna med stagnant, limnogen vatten och sockelbildning (dock tämligen svag) är **områdena 56 och 58**. Båda dessa har ett stort björkinslag och är genomdragna av bilvägar. Bestånden har tillkommit efter Sävelångens dämning på 1600 talet. Var tidigare odlingsmark. En variant med örttyp och ett tätt buskskikt av hägg är **nr 57**. Ytterligare ett vackert bestånd av bäckdalskaraktär finns i **område 72**.

Ädellövskog med ask- eller almdominans är sällsynt och återfinns, ofta med stark al och björkinblandning, längs å- och bäckkanter. Klen, gallrad askskog finns vid Aspens sydstrand, norr om den gamla Göteborgsvägen, i **område nr 4**. Den största ask-almskogen i kommunen finns i sydänden av **område 65** och är en gammal igenvuxen löväng med inslag av lind.

Lindskog finns i bergbranterna norr om Aspen (**område nr 13 och 14**), liksom i ett parti av den ovan-nämnda alm-askskogen. Linden är överhuvudtaget ett mycket vanligt träd i kommunen och förekommer såväl i hedekskogar och bergbranter som gamla lövängar och hagar. Linden är antecknad från över hälften av de genomgångna lövskogsbestånden!

Hagmarker är sällsynta i kommunen och har i flera fall dålig hävd, t.ex. ekhagarna vid Stora Lundby. Flera ekhagar har idag fått parkliknande skötsel och utseende, t.ex. **område nr 2, 4, 53 (delvis), 54 och 68**. En vacker ekhage som fortfarande hävdas (fårbete) är **nr 76**. Denna har stort inslag av lind.

Igenväxande hagar och lövängar på fuktigare marker med gamla askar, almar och lindar som bär spår av hamling finns flerstädes vid Näs och Öjared. Flera av dem har fortfarande en ålderdomlig och skyddsvärd flora. "Lövängsarten" Gyalecta ulmi påträffades på inte mindre än 10 olika lokaler i området vid Öjared. Vissa av dessa är värda en restaurering. Främst gäller detta **områdena nr 60, 70 och 71**.

BESKRIVNING AV OMRÅDENA

Nr 1 Skogsbrynsvegetation runt gården Svenkebo

Landskap

Gården Svenkebo ligger på en drumlinliknande moränrygg där åkrarnas lövträdsinramning har en viss betydelse för landskapsbilden. Granskogen norr om området har ekinslag och här finns många källflöden.

Skogstyp

Ek-hasselskog.

Närmast den uppodlade marken finns steniga, mer eller mindre igenvuxna betesmarker med stort inslag av ek och inslag av al, asp, gran och björk. Dessutom litet inslag av ask, alm och lönn. Granföryngringen är stark och är till stor del planterad.

Buskskiktet är ställvis tätt och hassel dominerar med inslag av brakved. Enligt NÄL även olvon. Träden är klena till medelgrova.

Fältskiktet är av frisk ristyp och frisk örttyp med bl.a. (enligt NÄL) skogsbingel, ormbär, liljekonvalj och hönsbär.

Fauna & flora

Viktigt furageringsställe för nötkräkor. Lokal för hasselsnok (BO).

Bedömning

Klass 3.

Nr 2 Götebo - Stålebo

Landskap

Stort, omväxlande lövskogsområde i nordslutningen mot sjön Aspen. Flera mindre bäckar ingår. Stor betydelse för landskapsbilden.

Skogstyp

Ekskog; mindre partier med al - och askskog ingår. ÄLL (delar).

Skogen är mestadels gles och parkliknande med medelgrova till grova träd. Eken dominerar men inslag förekommer av bok och i fuktigare lägen även av björk, al och ask. De torrare partierna i höjdlägen domineras av tall med stort inslag av ek. Delområde (a) är en askskog, delområde (b) en ung, nyligen gallrad askskog.

Buskskiktet är dåligt utvecklat med hassel som dominerande art med inslag av hägg och brakved samt litet inslag av sälg. Här finns även skogskornell förvildad ?).

Fältskiktet är av lågörttyp ned t ex vitsippa, svalört oh vår lök men övergår till ristyp i höjdlägen där tallen blir ett allt vanligare trädslag. Skogen är överallt starkt kulturpåverkad.

Fauna & flora

Vid bäcken väster om Stålebo växer strutbräken (NÄL) liksom i den unga gallrade askskogen, och vid bäcken väster om Götebo påträffas mossorna Trichocolea tomentella, Rhytidiadelphus calvescens, Fissidens osmundoides och Bryhnia novae-angliae, den sistnämnda länets enda förekomst (Tomas Hallingbäck). Här och där finner man parkgröet (Poa chaixii) och enligt NÄL finnes även skogsbingel, lundstjärnblomma, springkorn, underviol, hässleklocka och brudborste i området. Lokal för gulsippa (förvildad ?, BO).

Kattuggla och spillkråka häckar och området är ett rikligt furageringsställe för nötkräkor. Skogsduva ses då och då.

Bedömning

Ingår i det stora lövskogspartiet söder om Aspen. Lokalen för Bryhnia bör undantagas från den i området gängse parkskötseln för att där låta träd- och buskskiktet sluta sig.

Klass 2.

Nr 3 Skogen mellan Nysäter och Fogdegården

Landskap

En ställvis fuktig nordsluttning.

Skogstyp

Ädellövskog. ÄLL.

Medelgrov ekskog med stort inslag av ask och inslag av bok, al och lönn. Enstaka alm och asp. Några medelgrova torrakor och lågor finns av al och ask.

Buskskiktet är välutvecklat och artrikt med hassel, brakved, olvon och druvfläder. Fältskiktet är av frisk till fuktig örttyp.

Fauna & flora

Intill vägen i väster påträffades ett par bestånd av gul plister. Arter är förvildad men ett par äldre (spontana?) fynd finns i södra Lerums kommun Kattuggla häckar (BO).

Bedömning

En stig finns i skogen och används bl.a. för ridning, men beståndet är trots detta ett relativt opåverkat lövskogsområde vid Aspens sydsida.

Klass 2.

Nr 4 Skogen väster om Gullringsbo

Landskap

Nordsluttning med bäckar ned mot sjön Aspen.

Skogstyp

Ekskog. ÄLL.

Ekdominerad, delvis parkliknande, gles med inslag av tall i söder och ask norr om bilvägen. Litet inslag av alm och bok. Beståndet är medelgrovt, förutom de askdominerande partierna som är klena. Inslag av grova träd av ek, ask och alm finns.

Buskskiktet är dåligt utvecklat med hassel som karaktärsart. Fältskiktet är av örtytp.

Bedömning

Skogen är överallt starkt kulturpåverkad. Ingår i det lövskogsrika området söder om Aspen och bör bibehålla sin karaktär.

Klass 2.

Nr 5 Partier runt Gullringsbo och Svartåbäcken

Landskap

Betesängar, bäckraviner, hagmarker och en damm ingår i området som i stor utsträckning bidrar till det tilltalande lövskogslandskapet vid Aspen.

Skogstyp

Ekhage (ÄLL) samt alskog runt dammen och ån.

I norr är träden grova till mycket grova och förutom eken som dominerar finns inslag av alm, ask och lind (delområde al). Mot söder blir trädsnittet tätare och mer ekdominerat i medelgrova till grova dimensioner. Längs dammen och bäcken dominerar alen men inslag av alm och ask finns även där.

Buskskikt finns endast i söder, främst bestående av hassel. Fältskiktstyperna hör till ängsserien.

Fauna & flora

På ett par gamla ekar, både väster och öster om Gullringsbo, växer caliciaceen Calicium adpersum. Enligt NÄL finns forsärla och strömstare liksom storrams i området. Enligt BO finns blåsippa, vårlök och gullpudra.

Bedömning

Mycket vacker ekhage med flera grova träd. Skyddsvärd flora och fauna.

Klass 1 i norr (a). **Klass 2** i söder.

Nr 6 Bäckdal öster om Svartåbäcken

Landskap

Ekhage med en liten bäckravin, genomskuren av en bilväg.

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL.

Örtytp längs bäcken där även inslag av ask, alm och al finns. Träden är klena till medelgrova.

Buskskiktet domineras av hassel.

Bedömning

Ingår i det lövskogsrika området söder om Aspen och bör bibehålla sin karaktär.

Klass 2.

Nr 7 Skogen söder om hållplatsen Aspen

Skogstyp

Ek-hasselskog. ÄLL.

Området består dels av en igenväxt park till Hulans f.d. gård, dels av en ekdominerad nordsluttning med stort inslag av sälg i buskskiktet. I den f.d. parken är ett flertal ekar och bokar mycket grova och man finner även grova torrakor och lågor av ek. I öster finns en fristående ekdunge på en bergknalle med basiska bergarter, delområde (a).

Fauna & flora

För ett tiotal år sedan samlades här skalbaggen Osmoderma eremita, en art som är mycket sällsynt och som försvinner i takt med de gamla ekarna och bokarna (Stellan Sundhede). Enligt Bo Olsson har även ekoxen (Lucanus cervus) påträffats i området. På gamla ekar växer Exidia truncata och Mycena tinntinabulum.

Bedömning

De gamla träden har en rik och intressant flora och fauna knuten till sig.

Klass 1.

Nr 8 Ekbacke söder om motorvägen vid Bråta

Landskap

Eksluttning som ger tilltalande landskapsbild från motorvägen.

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL.

En typisk västsvensk hedekskog med ekar i klena till medelgrova dimensioner. Beståndet gränsar till ek-hasseltypen, ett litet inslag av hassel finns och vitsipsmattor breder ut sig om våren. Bebyggelse skär delvis in i området.

Bedömning

Klass 3.

Nr 9 Ekhagar norr om Kolboryd

Landskap

Ekhagar, norr om vägen med torr örttyp till ristyp och söder om vägen på frisk örttyp sed delvis källpåverkad mark. I den södra hagen ingår även inslag av asp, ask och björk. Här fanns även torraka och laga av asp och ask. Hagarna betas och är i hävd.

Vid vägen mellan hagarna finns en pampig allé av ek och ask med en rik moss- och lavflora.

Bedömning

Betade ekhagar är i stort sett sällsynta i kommunen.

Klass 2.

Nr 10 Alebäckens dalgång

Landskap

En bäckravin som kantas av ädellövskog.

Skogstyp

Närmast bäcken en ädellövskog som mot norr övergår i en hedekskog. ÄLL (delar).

Närmast bäcken inslag av ask, alm, asp och al. Mot höjdpartierna dominerar eken och fläckvis boken. Delvis källpåverkad mark i bäckens slänter.

Fauna & flora

Här växer lövtrav₁ springkorn, lundstjärnblomma, getrams och gulsippa, den sistnämnda troligen förvildad (NÄL). Forsärla häckar (BO).

Bedömning

Klass 3.

Nr 11 Skogen vid L Stamsjöns nordända

Skogstyp

Björksumpskog, hedekekog.

Den största delen består av en björksumpskog som mot väster i bergsbranten övergår till en hedekskog med inslag av asp och rönn. Enstaka mindre lågor av asp finns har.

Fauna & flora

Blockbranten innehåller en Sammansättning av markmossor som är karaktäristisk för Västsverige med t.ex. Rhytidiadelphus loreus, Plagiothecium undulatum och Diplophyllum albicans. Lokal för Schisto-stegia pennata och Scapania scandica (Mossornas Vänner nr 4 sid 18).

Bedömning

Klass 3.

Nr 12 Askhage vid Öxeryd

Skogstyp

Askhage ÄLL.

Ett par mycket grova hamlade askar och flera medelgrova lönnar. I söder öppna ytor med uppväxande ungbjörk och sälg.

Buskskiktet är mycket tätt med hägg och ungaskar. Fältskiktet av frisk örtytp.

Fauna & flora

På lönnarna växer Collema flaccidum.

Bedömning

Klass 3.

Nr 13 Bergsbranter och bäckravין vid Rådjursviken

Skogstyp

Hedartad björkskog (delområde a) resp. lindskog (delområde b, ÄLL).

Det västra partiet är en ung björkdominerad skog med inslag av längs bäcken. Mot sjön finns även inslag av ung ek och tall.

Buskskiktet är svagt utvecklat med brakved och viden.

Fältskiktet är av hedtyp (blåbär) med fragment av lågörttyp (harsyra) längs bäcken.

Delområde (b) är en bergbrant med medelgrov lind och inslag av ek, björk och rönn. Mot sjön finns ett par sommarstugor.

Buskskiktet är glest med hassel och brakved och fältskiktet är av torr örttyp där pipröret är framträdande

Fauna & flora

Stjärtmes och mindre hackspett observerades vid besöket

Bedömning

Det sistnämnda området är en ovanlig skogstyp som här är välutvecklad.

Klass 3 för delområde (a). **Klass 2** för (b).

Nr 14 Bergsbranter, dalgångar och bäckraviner vid Aspenäs

Skogstyp

- (a) Lind- och ekdominerad brantskog. ÄLL.
- (b) Hedekskog med ädellövinslag. ÄLL.
- (c) Betad ekhage.
- (d) Hedekskog. ÄLL.
- (e) Ask och aldominerad ravin. ÄLL (delar).
- (f) Ekhage (ej betad).

Ett varierande område med stora naturkvalitéer

Buskskiktet varierar men hassel, en och brakved är vanliga och utbredda r området, medan sälg och hägg påträffas i fuktigare partier,

Fältskiktet är av blåbärstyp i (d) liksom i höjdlägen inom (a). I övrigt dominerar torr örttyp med friska och fuktiga partier längs bäckarna

I bäckravinen i väster har barrträden avverkats för ett antal år sedan och i dess lägre partier finns idag en slyskog av varierande lövträd. Längs vägen finns trädgårdsutkast flerstädes. De äldre lövträden i branten (alm) bär spår av hamling. På dessa påträffades laven Collema flaccidum.

Fauna & flora

- (a) Lundbräsmaf (NÄL) blåsippan, desmeknopp, hässleklocka, busk stjärnblomma, stor fetknopp.
- (d) Desmeknopp, skogsbingel, vitgran.
- (e) Lundstjärnblomma, strutbräken, gullpudra.
- (f) Parkgröe.

Skogsduva under häckningstid (BO).

Bedömning

För kommunen ovanliga och skyddsvärda skogsbestånd.

Klass 2, delområde (a), (b) och (c).

Klass 3, övriga.

Nr 15 Bergknalle i åkerlandskap söder om Kålkulla

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL.

Området har tidigare varit betat. Eken dominerar. Inslag av tall, björk och asp, Ett litet inslag finns även av lönn, alm, lind och gran. Träden är mestadels klena och endast fåtaliga torrakor och lågor ingår, främst av asp, björk och sälg.

Buskskiktet domineras av brakved med inslag av hassel.

Fältskiktet är av blåbärstyp med fragment av frisk örttyp i kanterna (skogsbingel och vårlök).

Bedömning

Klass 3.

Nr 16 Bergknalle i åkerlandskap norr om Kålkulla

Landskap

Kullen är väl avgränsad och har stor betydelse för landskapsbilden.

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Eken dominerar i området. Den är mestadels klen men medelgrova dimensioner förekommer också. En sänka mitt genom kullen är bevuxen med planterad gran. Ett litet inslag finns av björk, asp, lind och tall. Rikligt med torrakor och lågor av klen ek samt enstaka grövre ektorrakor.

Buskskiktet består av brakved och hassel. I söder finns ett litet aldominerat parti.

Fältskiktet är av blåbärstyp med fragment av torr och frisk örttyp i kanterna.

Fauna & flora

Blåsippa, vildkaprifol, vågig kvastmossa.

Bedömning

En representativ hedekskog.

Klass 2.

Nr 17 **En svag sluttning ned mot en liten bäck mellan Intagan**

Skogstyp

Hedekskog ÄLL (delar).

Klen till medelgrov ek med inslag av gran tall, björk och asp. Al längs bäcken Enstaka lönnar.

Buskskiktet är glest med bl.a. hassel och brakved.

Fältskiktet är mestadels av ristyp med fragment av frisk örttyp.

Fauna & flora

Lokal för buskstjärnblomma.

Bedömning

Klass 3.

Nr 18 **Bäckravin norr om Skavsås**

Skogstyp

Alskog.

Bäckravin. Träden har klena dimensioner.

I norr fårbeta.

Buskskikt av hassel, brakved och viden. Frisk örttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 19 **Bäckravin väster om Torpa**

Skogstyp

Alskog som mot väster övergår i en hedekskog, ÄLL (delar).

Inslag av ask och alm längs bäcken och stort inslag av björk mot väster där det också finns gran, tall och asp.

Buskskikt av hassel, brakved (ställvis riklig). Fältskikt av blåbärstyp och frisk örttyp längs bäcken.

Fauna & flora

Två par stenknäck observerades.

Bedömning

Betydelse för bl.a. friluftslivet (motionsspår).

Klass 3.

Nr 20 Skogsparti vid Skattegården

Skogstyp

Alskog.

Medelgrov till klen alskog med starkt inslag av björk. Tätt buskskikt av hägg och brakved. Området är delvis källpåverkat och mossan Thuidium tamariscinum dominerar i bottenskiktet. Det västra partiet är avverkat till bränsleved.

Bedömning

Klass 3.

Nr 21 Ramberg

Skogstyp

Hedekskog där en fuktig björk-alskog ingår. ÄLL (delar),

Kraftig sydbergsbrant som domineras av klen till medelgrov ek med litet inslag av björk, asp, lind och tall. I den västra delen förekommer även alm, ask och bok.

Buskskiktet består mestadels av hassel (i den fuktigare björkskogen dominerar brakved). Söder om branten finns en liten hedekskogbevuxen kulle som sammanbinds med Ramberg via en fuktig björk-alskog. I björkskogen finns inslag av asp. Frisk till torr ristyp i fältskiktet.

Fauna & flora

Blåsippan finns fåtaligt vid Ramberg. Enligt BO även bergmynta, kungsmynta, bergjohannesört, sötvedel, stenknäck, skogsduva, mindre hackspett och kattuggla.

Bedömning

Brantens östra delar **klass 2** (representativ hedekskog) - övrigt **klass 3**.

Nr 22 Granås

Skogstyp

Hedekskog med asp och alskogsdominerade partier. ÄLL (delar).

F.d. betes- och slättermarker som vuxit igen med björk, asp, ek och al. I norr står medelgrov ek på en liten ås. Gamla äppelträd står flerstädes inne i skogen. Mot söder begränsas området av granplanteringar.

I buskskiktet dominerar hassel, i de fuktigare partierna dock brakved.

Fältskiktet är av frisk örttyp resp. fukthedsliknande typ med stark dominans av blåtåtel.

Fauna & flora

Rikligt med lågor av asp förekommer och de flesta av dessa är nu bevuxna med Nowellia curvifolia och andra vedbeboende mossor. Mindre hackspett och stjärtmes noterades vid besöket. Lokal för blåsippan (BO).

En lövskog mitt inne i ett barrskogslandskap.

Klass 2.

Nr 23 Bergknalle vid Torgestorp

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Medelgrov ek med inslag av björk och rann.

Glest med hassel i buskskiktet. Fältskiktet är av torr örttyp (kruståteltyp) och ristyp.

Fauna & flora

Desmeknopp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 24 Askhagar runt Svedetjärn

Askhage ÄLL (delar).

Ett par mycket grova hamlade askar som delvis börjar dö av. Flera medelgrova lönnar och almar som även de bär spår av hamling. Hagen är sedan länge utan skötsel och mellan dessa träd växer ung ask, lönn, björk, asp och gran. Norr om vägen finns inslag av ek.

Buskskikt av hassel, brakved, hägg och viden. Fältskikt av frisk till fuktig örttyp.

Fauna & flora

Rikligt med Collema flaccidum på de äldre träden. På en av de äldre askarna påträffades Gyalecta ulmi och Gyalecta flotowii.

Bedömning

De äldre träden har betydelse för fauna och flora.

Klass 2.

Nr 25 Igenväxande hagmarker runt Blommaskog

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Gamla hamlade träd av främst lind men även lönn och ask. Inslag av medelgrov ek. Blandat i detta bestånd står ny yngre gran, björk, sälg och asp. Rikligt med död ved av olika trädslag.

Buskskiktet är tätt av framförallt hassel med inslag av hägg, brakved och en.

Fältskiktet är av fisk örttyp och torr ristyp i norr.

Fauna & flora

På en asp påträffades Thelotrema lepadinum och på lövträds lågor växte Herzogiella seligeri.

Bedömning

Klass 3.

Nr 26 **Säveåns dalgång (delvis naturreservat)**

Landskap

Mycket frekventerat närströvområde. Vacker landskapsbild.

Skogstyp

Al skog, ädellövskog, ekhage, blandskog med ädellövinslag, blandskog av triviallöv. ÄLL (delar).

Ett mycket varierande område. De delar som faller utanför reservatet består av klibbalskogar. Klibbalskogen vid Hedefors är betad och bar inslag av asp och sälg. Där finns ett mycket glest buskskikt av hagtorn. I övriga delar finns ett stort inslag av hägg. Reservatet beskrivs ej närmare här fränsett ett par kommentarer:

Delvis naturskogartade partier med mycket grova lågor och torrakor av ek och lind finns i området och mycket al i sena successionsstadier. Några plattickor på en grov lindlåga var angripna av flugan Agathomyia wanckowizkii (sällsynt och sydlig). Stjärtmes och forsärla sågs vid besöket, liksom desmeknopp och ett mycket stort bestånd av skavfräken.

Bedömning

Klass 3, men inom reservatet klass 1.

Nr 27 **Hedekskog norr om Hallegården**

Landskap

Kulle i åkerlandskap.

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Klen till medelgrov ek med stort inslag av björk, tall och gran. Inslag finns även av asp och sälg. Mot norr nyligen igenväxta ängsmarker. Klana lågor och torrakor av björk och sälg.

Delområde (b) är en framgallrad, mycket ung förstagenerationsskog av björk, asp och ek på gammal ängs- eller åkermark.

Buskskiktet är glest och dominerad av brakved med inslag av hassel.

Fältskiktet är av ristyp med (fragmentariskt) torr örttyp.

Fauna & flora

Blåssippa, vildkaprifol.

Bedömning

Klass 3.

Nr 28 **Ekåsen**

Skogstyp

Hedekskog, ÄLL (delar)

Bergås sönderskuren av motorvägen i norr. Hedekskog med inslag av tall, björk och asp, ÄLL (delar).

Buskskikt av en och rönn.

Bedömning

Klass 3.

Nr 29 Nordåsens sydbranter

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Ekskog med inslag av björk, asp, gran och tall. I kanterna litet inslag av ask

Buskskiktet av brakved och en med inslag av rönn och sälg. Fältskikt av frisk ört och ristyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 30 Bergsbranter mellan Kusebacka och Uddared

Skogstyp

Hedekskog, ÄLL (delar).

Grov till medelgrov ek med inslag av tall, gran, bok och litet inslag av lind, alm, ask och al. Grov gran har gallrats i området för några år sedan. Flera grova ektorrakor och eklågor finns Västerut gränsar området till grov och gammal tallskog

Buskskikt finns främst i de lägre partierna med hassel och brakved i området finns också blåtry, snöbär och syrén vid en gammal husgrund.

Fältskiktet är av blåbärstyp.

Fauna & flora

Viktigt område för nötkråka, Korp och kattuggla häckar Lokal för vildkaprifol, blåsipppa och sårläka. Ekoxe är observerad i området (BO).

Bedömning

De äldre träden har betydelse för fauna och flora.

Klass 2.

Nr 31 Ulvsås

Landskap

Markant berg med lövskogsklädd östsida.

Skogstyp

Hedekskog ÄLL.

Klen till medelgrov ekskog med inslag av björk och asp. Mindre partier betas. Mot höjdpartiet blir ekskogen klenare (krattskog) och inslaget av gran och tall ökar. I buskskiktet ingår sparsamt hassel och brakved.

Bedömning

Klass 3.

Nr 32 Bäckravin norr om Uddared

Skogstyp

Hedekskog med alskog längs bäcken ÄLL (delar).

Skogen har inslag av tall, gran, asp, björk och i fuktigare lägen al. Skogen är klen till medelgrov och buskskiktet består mest av brakved. Flera mindre lågor och torrakor av ek, asp och al ingår.

Fauna & flora

På en klen eklåga påträffades mossorna Scapania umbrosa och Nowellia curvifolia.

Bedömning

Klass 3.

Nr 33 Ekhagar vid Stora Lundby

Skogstyp

Ekhage och alskog ÄLL (delar).

Ekhagarna runt kyrkan och väster om vägen har medelgrov till grov ek Endast dunge med medelgrov alskog.

Bedömning

Gamla ekhagar av betydelse för landskapsbilden.

Klass 2.

Nr 34 Skogsdungar vid Lektorp

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

De östra delarna är starkt påverkade av krattledning. Här finns ett starkt tall- och graninslag. De västra partierna är vackrare med starkare ekt dominans och tallinslag i höjdlägen. Här finns inslag av hassel i buskskiktet. Dungarna betas delvis.

Fältskiktet är av blåbärstyp utom längst i sydväst där det är av kruståteltyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 35 **Alskog vid Hjällnäsvisken**

Skogstyp

Alskog.

Sumpalskog med starkt inslag av björk. I väster delvis bete. Litet inslag av sälk och asp. Rikligt med lågor och torrakor av al, björk och asp. Många källor och källflöden.

Buskskikt av brakved, hägg och videarter.

Fauna & flora

Lokal för mindre hackspett, stenkäck och kattuggla (BO).

Bedömning

Klass 3.

Nr 36 **Skogspartier norr om Erik-Jonsgården**

Skogstyp

Hedekskog.

Medelgrov till grov ek med starkt inslag av gran och inslag av grov tall. Längs den lilla bäcken växer al. Litet inslag av björk, asp och rönn.

Buskskikt av hassel, brakved och en. Talrika lågor och torrakor av gran och ek.

Fauna & flora

På granarna växer rikligt med gammelgranslaven Lecanactis abietina och på marken finner man blåsippa och hässlebrodd. Lokal för desmeknopp och trolldruva (BO).

Bedömning

Ett område som börjar att få naturskogskaraktär.

Klass 2.

Nr 37 **Bergsbrant norr om Annekärr**

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL.

Medelgrov ek som växer tämligen glest då området är gallrat. Rik föryngring av björk, asp och rönn. Beståndet är stört av bebyggelse. Lokal för blåsippa (BO)

Bedömning

Klass 3.

Nr 38 Björbo huvde

Skogstyp

Ekhage.

Gallrad, parkliknande och skött skog intill bebyggelsen, huvudsak ek men med stort inslag av tall.

Fauna & flora

I branterna växer trollsmultron, stor fetknopp, bergjohannesört m.fl. arter (BO).

Bedömning

Klass 3.

Nr 39 Bua huvde

Skogstyp

Hedekskog ÄLL (delar).

På västsidan växer i huvudsak ek, medan östsidan är en blandlövskog med stort inslag av gran och lind. Granen är i mycket dålig kondition och dör snabbt av, varför skogsförnyringen här är stark med bl.a. björk, asp, rönn och sälg men även ek.

I buskskiktet främst hassel och en med inslag av slån, kaprifol och brakved. Fältskiktet är av blåbärstyp.

Fauna & flora

I fältskiktet finns tandrot, springkorn och lundbrämsa (NÄL).

Bedömning

Klass 3.

Nr 40 Buaholm

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Medelgrovt till grovt ek med skogsbrynsvegetation ned mot sjön. Inslag av björk, al och asp. Delar av skogspartierna betas. Stenmurar och stenrösen förekommer.

Buskskiktet är glest med brakved och en. Fältskiktet är av blåbärstyp med inslag av frisk örttyp (vitsippa).

Bedömning

Klass 3.

Nr 41 Ekhage vid Skäfthult

Skogstyp

Ekhage ÄLL (delar).

Medelgrov ek med inslag av björk och al.

Buskskikt glest av bl.a. hassel.

Fauna & flora

På Pertusaria pertusa växer Sphinctrina turbinata.

Bedömning

Klass 3.

Nr 42 Sluttning ned mot Tvärsjön

Landskap

Området består av igenväxande åkrar, slätterängar och betesmarker. Mindre partier röjs och slås närmast bebyggelsen.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Klen skog av ek, björk, asp, sälg och al med inslag av ask och alm. Granföryngringen är stark.

Buskskiktet är glest med hassel, brakved och viden med inslag av hägg, slån vildapel, nyponros och olvon.

Fältskiktet är av ristyp.

Fauna & flora

Skogsduva häckar. Lokal för hasselsnok (BO).

Bedömning

Klass 3.

Nr 43 Ås mellan Tvärsjön och Uспен

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Hedekskog med stort inslag av björk, asp och rönn.

Glest buskskikt av brakved och viden. Fältskiktet är av ristyp

Fauna & flora

Lokal för hasselsnok (Bo Olsson).

Bedömning

Klass 3.

Nr 44 **Markerna runt Bockaberg**

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Klen till medelgrov ekskog som mot sjön övergår i en alsumpskog. Stort inslag av björk. Delvis igenväxande betesmarker.

Buskskikt av hassel (torrt) och brakved (fuktigt).

Bedömning

Närströvområde för besökare och gäster vid barnkolonierna.

Klass 3.

Nr 45 **Lövskogen vid Högsboholm och Fågelnäs**

Skogstyp

Ekhage i norr och blandskog med ädellövinslag i söder ÄLL (delar).

I norr finns hästbetade ekhagar med stort inslag av björk. Mot söder står ett medelgrovt skogsbestånd med ungefär hälften gran och hälften lövträd av olika slag varav eken är vanligast med inslag av björk asp och al.

Buskskikt av hassel, brakved och viden. Fältskiktet av frisk ört- och ristyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 46 **Lövskogar runt Gärdssjön**

Skogstyp

Björkhage.

Björkskog invid gården Viebo. En gles björkhage med inslag av rönn och al. Runt sjön en mestadels gallrad klen björksumpskog med ett glest buskskikt av brakved och viden.

Bedömning

Klass 3.

Nr 47 **Sluttning ned mot Lensjön**

Skogstyp

Björkskog.

Klen björk med inslag av ek och asp. Västra delen är avverkad. I buskskiktet ingår hassel men brakved dominerar.

Fältskikt av ristyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 48 Stenstorp och Ekekullen

Landskap

Området består av två kullar med åkrar mellan. I kanten av det västra området rinner Stenån och i kanten av det östra Vidaån. Bidrar i hög utsträckning till lövrikedomen runt Nääs.

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Det västra området har norr om vägen (a) inslag av björk, asp, sälg och al. I anslutning till gårdarna Stenstorp och Lilla Näs finns mindre, betade partier.

Invid Stenån finns fragment av ask-almskogar med litet inslag av lind.

Hassel dominerar i buskskiktet.

Ekarna är klena till medelgrova, men runt gården L. Näs finns också grov ek Söder om vägen (b) är skogen något rikare och inslaget av lind ökar och visar där även en god föryngring. Den östra kullen är även den bevuxen med hedekskog med medelgrova till grova ekar.

Fauna & flora

Invid Stenån växer safsa och blå svärdslija (*Iris versicolor*) (NÄL), i söder (delområde b) växer hässlebrodd (KHL). Lokal för stenknäck, stjärtmes, forsärla, hasselmus och hasselsnok (BO).

Bedömning

Variationsrikt område, med grov ek och betydelse för landskapsbilden.

Klass 2.

Nr 49 Getåsen

Landskap

En ås mellan Pliktån och Gaddån med lövskog i kanterna. Tilltalande landskapsbild.

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL.

Den västra sluttningen är brant och torr och här finns inslag av lind och bok, liksom björk och asp.

Buskskiktet består av hassel, brakved och hägg.

Den östra sluttningen har grov ek i söder mellan Åsteboberg och Björketorp. Här finns inslag av björk och litet inslag av ask och lind. Norr om motorvägen finns ett bokbestånd.

I öster är fältskiktet, beroende på en mindre grönstensförekomst, rikare med bl.a. blekbalsamin och skogsbingel (KHL), lik som blåsippa (BO).

Fauna & flora

På några grova ekar söder om Kvikulla växer *Calicum adpersum* Rik stam av hasselmus.

Hasselsnok förekommer (BO).

Bedömning

Grov hedekskog och bokförekomster

Klass 2.

Nr 50 Ekhagar söder om gården Nybygget

Skogstyp

Ekhage. ÄLL.

Hagen betas för närvarande av travhästar. Ekarna är grova till mycket grova och står luckigt glest till mycket glest. Inslag av björk, tall och al. Ett litet parti utgörs av en ek hassel skog ÄLL, delar.

Ett par grova torrakor av ek finns.

Buskskiktet domineras av vildapel med inslag av hägg, rönn, hassel och brakved.

Fauna & flora

På den grova ekbarken påträffades Chaenotheca trichialis, Calicium viride, Calicium salicinum liksom sparsamt Lobaria pulmonaria. På grova ekstubbar växer Calicium abietinum. På ask och alm intill gården påträffades ett vitalt bestånd av Lobaria pulmonaria och Gyalecta ulmi.

I fältskikten dominerar friska till och fuktiga örttyper men torrängsfragment ingår också.

Bedömning

Vacker ekhage med flera mycket grova träd.

Klass 2.

Nr 51 Hästhallen

Landskap

Lövskogssluttning.

Skogstyp

Hedekskog och hedbokskog. ÄLL.

Vid Stålebo finns ett litet bestånd av medelgrov hedbokskog planterad 1898-99 som mot norr övergår i en hedekskog av klena till medelgrova dimensioner. Litet inslag av ask och lind, vilken sistnämnda även föryngrar sig väl.

På höjdpartiet blir eken än klenare (krattskog). Inslag finns här av björk, rönn, asp och tall.

Fauna & flora

Hasselmus förekommer.

Bedömning

Klass 3.

Nr 52 Nordsluttning vid Floda

Skogstyp

Hedbokskog. ÄLL.

Medelgrov bok med inslag av ek och gran och tall mot höjden En ädelgran ingår också. Området är starkt kulturpräglad och har karaktär av park.

Buskskikt saknas. Fältskiktet är av kruståteltyp med bl.a. vida mattor av vintergröna.

Fauna & flora

Kattuggla och skogsduva häckar. Lokal för gulplister (BO).

Bedömning

Klass 3.

Nr 53 Skogspartierna vid Jakobstorp och Lyckhem

Landskap

Skogspartierna bidrar till den tilltalande landskapsbilden runt Näs. Populärt närströvsområde,

Skogstyp

Hedekskog, ekhagar och ek-hasselskog. ÄLL (delar).

Mycket grov till medelgrov ek. Inslag av ask, alm, lönn, bok och lind. Enstaka lågor och torrakor av ek.

Fauna & flora

På gamla ekar växer Calicium adpersum (flerstädes), Arthonia vinosa och Thelotrema lepadinum. Den ekbundna trägnagaren Xestobium rutovillosum är vanlig i området och enligt BO har även ekoxen påträffats i området. Kattuggla och gröngöling häckar (BO).

Bedömning

Mycket grova ekar med betydelse för fauna och flora.

Klass 2.

Nr 54 Nääs slottspark

Landskap

Udde i Sävelången.

Skogstyp

Betad park.

Mycket grova ekar med inslag av mycket grov bok, alm och ask Grova lågor längs sjön. Mot norr betas området av häst och även där finns en dunge med grov ek

Buskskikt sakna och fältskiktet är av frisk örttyp med ställvis dominans av parkgröe (Poa chaixii).

Fauna & flora

Calicium adpersum finns flerstädes på ekarna och den sällsynta skalbaggen Osmoderma eremita konstaterades i parken för ett antal år sedan (Stellan Sunhede muntligen). Lokal för blårapunkel och vitrapunkel. Kattuggla häckar (BO).

Bedömning

Mycket högt landskapsvärde.

Klass 2.

Nr 55 Udde i Sävelången söder om Håvaredsviken

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Mestadels klen ekskog med stort inslag av björk, al gran och tall. Enstaka ask och alm. Granen är delvis planterad.

Buskskikt av hassel och brakved samt viden, fläckvis och mest utmed sjön. Fältskiktet är mestadels av ristyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 56 Skogsparti vid Håvaredsviken

Landskap

Skogen begränsas norr av järnvägen och genomkorsas av två bilvägar.

Skogstyp

Alskog.

Alsumpskog med stort inslag av björk.

Buskskiktet består av olika videarter och brakved. Fältskiktet är fuktiga örtyper med älggräs, rankstarr och kalla som karaktäristiska arter.

Fauna & flora

Hasselnok och hasselmus förekommer (BO).

Bedömning

Kommunens mest välutvecklade alsumpskog.

Klass 2.

Nr 57 Skogspartier söder om Ubbared

Skogstyp

Alskogar, igenväxande ekhagsfragment och blandskogar med ädellövinslag. ÄLL (delar).

I söder finner man en mogen alskog med ett tätt buskskikt av hägg och brakved som mot norr övergår i en torrare skogstyp med stort ekinslag men även med inslag av björk, al, ask och alm. Mot sjökanten står flera grova till medelgrova lindar. Här finns även öppnare partier med medelgrov ek. Mot norr tillkommer i buskskiktet vildapel, hassel och hagtorn

Fältskiktet är frisk till fuktig örtyper.

Fauna & flora

Två par stenknäck observerades vid besöket. Området hyser mängder av död alved i olika nedbrytningsstadier och talrika bohål finns. Backsippa liksom mindre hackspett, skogsduva och kattuggla förekommer (BO).

Bedömning

Stort sammanhängande lövområde som om det lämnas orört snabbt får naturskogsqualitéer.

Klass 1.

Nr 58 Skogsparti norr om Ubbared

Skogstyp

Alskog.

Alsumpskog med stort inslag av björk som mot söder övergår i en hedekskog. Litet inslag av asp, ask och alm.

Buskskiktet är välutvecklat med olika videarter, brakved och hassel. Ett visst uttag av björk har nyligen gjorts. Talrika lågor och torrakor av al.

Fauna & flora

Mindre hackspett och spillkråka noterades vid besöket.

Bedömning

Äldre naturskogsliknande alskog

Klass 2.

Nr 59 Lövskogen runt Svensered

Landskap

Lövinramningen bidrar till en vacker landskapsbild.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Hedekskog med stort inslag av björk, al, asp och inslag av ask, alm och lind längs bäcken.

I buskskiktet finner man hassel, brakved, viden och vildapel.

Mot sjön och norr om gården finns grov ek och lind med enstaka mycket grova hamlade askar varav en del nu dött och faller samman. Mot järnvägen finns ett ungt, gallrat alparti liksom ett ungt, gallrat björkparti.

Fältskiktet är mestadels av frisk örtytp.

Fauna & flora

Askarna mot åkern har en välutvecklad lavvegetation. (Physcionsamhällen). Lokal för kattuggla och stenknäck (BO).

Bedömning

Mogen blandlövsskog med värdefulla ekotonmiljöer..

Klass 2.

Nr 60 Lövskogen runt Vik

Landskap

Vacker lövinramning.

Skogstyp

Hedekskog, alskog och igenväxande hagmarker. ÄLL (delar).

I norr växer en klen till medelgrov alskog med stort inslag av björk och inslag av ek (a) som söder om järnvägen övergår till en ren alskog (b). Även i söder finns aldominerade partier (d). Delområde (c) utgörs av igenväxande lövhagar med grov ask, alm, lind och ek. De äldsta träden bär spår av hamling och börjar nu dö av. Grova lågor finns sålunda av alm ask lind och ek liksom av björk och gran. Närmast gården har man börjat röja undan lågorna.

Buskskiktet består av hassel med inslag av brakved och viden i fuktigare partier.

Fältskiktet är mestadels frisk örttyp utom längs i norr.

Fauna & flora

Mindre hackspett hördes vid besöket. Smånunneört, hässlebrodd och blåsippa. På ett par gamla askar fanns rikligt med Gyalecta ulmi tillsammans med bl.a. Coniocybe sulphurea och Coniocybe pallida. På en grov ek växte Calicium adpersum och på yngre ekar växte mossan Ulota coarctata.

Bedömning

Värdefulla ekotonmiljöer. Hagmarksrester.

En av de bättre lokalerna för lövskogskryptogamer i kommunen.

Klass 1.

Nr 61 Skogspartier söder om Ljungmossen

Skogstyp

Hedekskog och fuktig björk- och alskog med ädellövinslag. ÄLL (delar).

I norr finner man en liten sprickdal med hedekskog och inslag av björk och rönn som mot mossen övergår i en björksumpskog med stort inslag av gran och tall.

Området söder om vägen är en fuktig al-björkskog med inslag av ek. Ett flertal mindre lågor och torrakor av al och björk samt enstaka eklågor finns.

Bedömning

Klass 3.

Nr 62 **Skogsparti norr om Drängsered**

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Ett relativt stort sammanhängande parti med hedekskog där skogen är klen till medelgrov. Flera grova ekar står här och där i skogen. Längs bäckarna dominerar al och björk med inslag av ask och hägg. Höjdparter, särskilt mot norr har ett stort inslag av tall. Inslag av grov tall gör att stora delar ej är ädellövskog i lagens mening. Ett par bäckar rinner ned mot Sävelången ingår.

Mot nordost övergår området i betade hagmarker med spridda trädgrupper, främst bestående av ek.

Fauna & flora

De grova ekarna karaktäriseras av den i stort sett sällsynta skorplaven *Arthonia vinosa*. På några ekar växer också fertil *Antithrichia curtispindula* vilket är sällsynt; arten har minskat kraftigt runt Göteborg på senare år. Hasselnok och mindre hackspett förekommer (BO).

Bedömning

Stort sammanhängande ekbestånd.

Klass 2.

Nr 63 **Markerna runt Pålstorp och Håvaredsåsens västsluttning**

Skogstyp

Hedekskog, alskog. ÄLL (delar).

Hedekskogar av klen till medelgrov storlek med starkt inslag av asp, björk och inslag av alm, ask, gran och tall.

På höjdlågen vid Håvaredsåsen dominerar tallen som här är grov, och väster om åsen i ett fuktstråk fram till Mjörn dominerar alen som är ung och mestadels klen. I norr, invid sjökanten finns en gammal husgrund och flera vårdträd bl.a. en grov bok och hamlade askar.

Delvis betade marker i söder.

Fältskiktet är av blåbärstyp.

Fauna & flora

Mossan *Ulotia carctata* växer på ekstammar upp mot Håvaredsåsen. På de gamla askarna i norr finns *Gyalecta ulmi* och *Coniocybe pallida*. I alskogen konstaterades den mindre hackspetten.

Bedömning

Klass 3.

Nr 64 Håvaredsåsens ostsluttning och Oxhagen

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

På Håvaredsåsens sluttning dominerar grov tall med starkt inslag av ek och inslag av björk, asp och rönn. I sänkan blir eken grövre och får ett starkt inslag av grov gran och al. Här är buskskiktet av hasseltyp. Upp mot Oxhagen växer återigen grov tall tillsammans med medelgrov ek och fältskiktet blir åter av blåbärstyp. Oxhagen var delvis avverkad vid inventeringsbesöket. Talrika lågor och torrakor av gran, tall, ek finns i området och flera av dessa har grova dimensioner.

Bedömning

Grov äldre skog i epifytgynnat läge.

Klass 1 och **klass 3** (Oxhagen).

Nr 65 Västeråsen

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL.

I norr, invid fornlämningen är eken gallrad och parkliknande och har klena till medelgrova dimensioner. Här saknas buskskikt förutom några enstaka hassel- och brakvedsbuskar. Fältskiktet är av blåbärstyp.

Mot söder blir eken grövre och får inslag av björk, tall, gran och rönn. Här finns också ett tätare buskskikt.

I södersluttningen är marken fuktigare och här finner man igenväxta hagar med gamla, grova lindar, askar och almar. Inslaget av al är stort. Buskvegetationen är av hasseltyp med brakved och hägg i fuktigare lägen.

Fältskiktet är av frisk örttyp.

Fauna & flora

I söder växer blåsippan, strutbräken, skogsbingel och desmeknopp. På den gamla järnvägsbanan finns flera lärkträd. Gyaleta ulmi växer på en gammal ask i söder. Lavfloran i områdets norra delar är undersökt av Kristina Fenchel och av ovanliga lavar som omnämnes i hennes rapport kan nämnas Lobaria pulmonaria, Thelotrema lepadinum och Sphinctrina turbinata.

Bedömning

En av de få ask-almkogarna i kommunen.

I norr **klass 3**, i söder **klass 1**.

Nr 66 Österåsen och Bröllopstorp

Skogstyp

Ek-hasselskog, alskog och björkskog. ÄL (delar).

I söder växer klen ekskog med starkt inslag av björk och gran. Delvis björkdominerade partier finns här. Vid Bröllopstorp står flera grova tallar och några grova ekar och "Österåsengranen" bildar nu en mycket grov låga.

Norr om Bröllopstorp står nu grov ek (en gammal ekhage?) med inslag av gran, tall, björk, asp, lind och al. Buskskikt av hasseltyp med inslag av brakved, rönn och litet inslag av en.

Fältskiktet är av blåbärstyp med fragment av frisk örttyp. I norr står ett litet, gallrat parti med klibbal utan buskskikt och med fuktig örttyp.

Fauna & flora

På en gammal ek i nordsluttningen växte några exemplar av Lobaria pulmonaria. Stjärtnes observerades under besöket. Ek-hasselskogen norr om Bröllopstorp är inventerad av Hans-Erik Gustafsson och ur hans inventering kan tillfogas: skogsduva, kattuggla, Thelotrema lepadinum, Sphinctrina turbinata. På en gammal ek invid vägen finns ett litet exemplar av Lobaria och Calicium adspersum. Talrika lågor och torrakor i området.

Bedömning

Söder om Bröllopstorp **klass 3**, norr därom **klass 1** (grov, gammal skog i epifytgynnat läge, rik kryptogamflora).

Nr 67 Hästhagen

Skogstyp

Alskog och ek-hasselskog. ÄLL (delar).

I söder står gammal och grov ek med inslag av gran, tall och björk och med ett rikt utvecklat buskskikt som domineras av hassel. I mittpartiet är området ställvis fuktigt och domineras av al med starkt inslag av björk. Här är buskskiktet svagare utvecklat med främst brakved. Mot norr blir skogen yngre även om medelgrova ekar ingår. Här finner man ställvis rena hässlen, och inslaget av björk, al och rönn är starkt. Buskskiktet består här i övrigt av brakved med inslag av hassel och hägg.

Fauna & flora

I öster finns en gammal fägata kantad av några gamla askar som bär spår av hamling. Frisk till fuktig örttyp. På dessa hittades lavarna Gyalecta ulmi och Cyphelium inquinans. Grova ekstubbar finns talrikt i området och enstaka grova eklågor ingår. Talrika lågor och torrakor av al och björk. Hasselmus och hasselsnok förekommer (BO).

Bedömning

Relativt stort sammanhängande lövskogsområde som ansluter till Österåsen.

Klass 1 (ek-hasselskogen i söder), **klass 2** (övriga).

Nr 68 Öijared

Skogstyp

Park; och blandskog med ädellövinslag.

Runt byggnaderna i Öijared står grova träd av ask, alm, ek och bok. Söder om bäcken finner man en igenvuxen hage med gamla, hamlade askar och några grova bokar med inslag av al, gran och tall. Föryngringen är nu stark i området av både ask, bok och barrträd.

Buskskikt av brakved, hägg och viden. Frisk till fuktig ört- och ristyp. Längs hyggeskanten mot öster står flera grova ekar och en smal remsa av sumpgranskog med inslag av al och björk.

Bedömning

Klass 3.

Nr 69 Skogspartier norr om Hästhagen

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Delområde (a) består i söder av en hedekskog med starkt inslag av både al och gran och inslag av tall. I det mellersta partiet är skogen närmast slyartad med ask, lind och ekinslag i dominans av björk-rönn-sälguppslag. Inslag av gran och tall förekommer också.

I buskskiktet dominerar hassel med starkt inslag av brakved.

Fältskiktet är av frisk ört-ristyp. I det norra partiet dominerar åter eken som är här medelgrov.

Delområde (b) är en hedekskog med starkt inslag av gran och glasbjörk. Höjdpartiet och slutningarna har dominans av ek medan det lägre mittpartiet är en fuktig skog med varierande trädbestånd, ömsom björk, ömsom gran. Inslag av tall, asp och lind, rönn. Skogen är grov men talrika låga och torrakar av gran och ek. Hassel, brakved och en karaktäriserar buskskiktet.

Bedömning

Ett område som börjar få naturskogskaraktär.

a) **Klass 3.**

b) **Klass 2.**

Nr 70 Kvarnekärr

Skogstyp

Ek hasselskog. ÄLL (delar).

En gammal igenvuxen hage med medelgrova ekar med inslag av gran, ask, alm och al. Flera grova askar och almar bär spår av hamling. Grova alm- och eklågor ingår. Mot norr alskog. Hassel dominerar i buskskiktet. Mot söder finns skogsbyn med bl.a. apel.

Fältskiktet är av frisk örttyp.

Fauna & flora

På en äldre ask finns *Gyalecta ulmi*. På en gammal allåga växte levermossorna *Riccardia latifrons* och *Nowellia curvifolia*. Lokal för smånunneört och granspira (BO).

Bedömning

Hagmarksrest. Rik kryptogamflora.

Klass 2.

Nr 71 Slätten

Skogstyp

Ask-almhage, blandskog med ädellövinslag (barrblandskog). ÄLL (delar).

Intill Slätten står en övergiven hage med mycket grova almar och askar som bär spår av hamling, Detta område har rikligt med lågor av ask och alm – ett par almlågor är mycket grova. Askföryngringen är stark. Buskskiktet är svagt utvecklat, hägg och krusbär m.m.

Fältskiktet är av frisk örtyyp med svalört vårlök, smånunneört och desmeknopp

Fauna & flora

På de gamla hagmarksträden förekommer Gyalecta ulmi rikligt tillsammans med den sällsynta Gyalecta flotowii. Av övriga arter kan nämnas Buellia alboatra och Bacidia luteola.

Bedömning

En hagmarksrest med mycket stora floravärden. Hagen borde kunna utökas ned mot de övergivna ängsmarkerna i öster.

Klass 1.

I väster finns ett skogsbestånd med gran och tall och med inslag av ek, asp och björk. Rikligt med lågor av björk, gran och asp.

Klass 2.

Nr 72 Skog vid Hunservedsviken

Skogstyp

Hedekskog där aldominerade partier ingår. ÄLL (delar).

Klen till medelgrov hedekskog samt invid de talrika små bäckar som rinner ned mot Mjörn alskogar. Mot höjdpartierna finns inslag av gran och tall.

I buskskiktet finner man brakved och hassel.

Fältskiktet är av blåbärstyp och längs bäckarna frisk örtyyp.

Fauna & flora

Mindre hackspett och stjärtmes noterades vid besöket.

Bedömning

Stort sammanhängande lövskogsområde.

Klass 1.

Nr 73 **Ekbevuxna kullar norr om Hunservedsviken**

Skogstyp

Hedekskog, Äll (delar).

Medelgrov ek med inslag av gran och tall, liksom av björk. Buskskikt av hassel, brakved och en.

Fauna & flora

Blåsippa. Mot stranden smörbollor. Lokal för kattuggla (BO).

Bedömning

Klass 3.

Nr 74 **Björkskog på Österön**

Skogstyp

Björkskog.

Gles, medelåldrig björkskog med starkt inslag av gran och tall. Mot sjökanten och i ett fuktdrag al. I anslutning till hällmarker litet inslag av ek. Enstaka ask och lind. Torrträäd och lågor av björk finns.

Buskskikt av brakved och viden i fuktigare lägen, en i torrare.
Fältskikt av frisk ristyp med starkt inslag av kruståtel.

Bedömning

Klass 3.

Nr 75 **Bergig udde söder om Huvden**

Skogstyp

Ekhage. ÄLL.

Medelgrov till grov ek med stort inslag av medelgrov till grov lind. Inslag av lönn, asp, al, gran och tall.

Buskskiktet är glest med hassel och en.

Fältskiktet är av torr till frisk örttyp och betas av får. Talrika lågor och högstubbar av ek och lind varav flera tämligen grova.

Fauna & flora

Kattuggla och flera par kajor häckar i de gamla träden.

Bedömning

Hävdad ekhage med faunistiska värden.

Klass 1.

Nr 76 Skogspartier söder om Sjövik

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Medelgrov ekskog med stort inslag av björk och tall och inslag av gran, asp och al. Många torrträd med bohål.

Buskskikt av brakved, en och viden. Fältskikt av blåbärstyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 77 Skogsdunge vid Kopparås

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

I huvudsak klen (ett par grova träd ingår) ek med stort inslag av björk, asp och grov gran.

Buskskiktet domineras av brakved men ställvis dominerar hasseln. Litet inslag av ask, alm, lönn och bok. Flera lågor och boträd av asp och björk.

Fältskikt av blåbärstyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 78 Ravinsystem väster om Östad

Skogstyp

Alskog, björkskog, ekhage, ek-hasselskog. ÄLL (delar).

Längs bäcken i söder växer mestadels al med inslag av ask och lind-ek i höjdparter. Brakved och hägg i buskskiktet med frisk örtyyp. Delvis gallrad. Mot norr vidtar kraftigt gallrade hagar med ek, björk och lind. Norr om kolerakyrkogården vidtar en ek-hasselskog där eken är grov till mycket grov. Här finns även inslag av grov alm, ask, lind och lönn. Här är buskskiktet välutvecklat med hassel och inslag av brakved. I de östra delarna är barrinslaget större och inslaget av tall är stort i de södra delarna och inslaget av gran är stort i norr. Här finns emellertid även ett litet bestånd av alm.

Både örtyper och ristyper förekommer i fältskiktet.

Fauna & flora

Blåsippan är vanlig i ek-hasselskogen liksom i hagen invid kolerakyrkogården. Vid Skatta kvarn växer några exemplar av Lobaria pulmonaria på en grov ask. Flera lindar är savsugna av hackspettar.

Bedömning

Ek-hasselskogen **klass 1**, övrigt **klass 3**.

Nr 79 **Stora Knyk**

Skogstyp

Hedekskog. ÄLL (delar).

Markerad bergskulle med medelgrov ek och stort inslag av tall. Inslag även av björk och gran, På västsluttningen delvis grandominans.

Buskskikt av brakved och en liksom rönn. Fältskikt av blåbärstyp med ljungtyp på toppen.

Fauna & flora

Talrika lågor och torrakor av ek, tall och björk liksom gran ingår. En del lågor är äldre och rikligt bevuxna med Nowellia curvifolia och på äldre ekar växer Lecanactis abietina.

Bedömning

Klass 2.

Nr 80 **Bergsbranter vid Sjötorp**

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

I anslutning till bebyggelsen väster om Sjötorp växer ek, björk₁ rönn, tall och gran.

Buskskikt av en och brakved. Fältskikt av frisk ristyp med inslag av frisk örttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 81 **Strandskogar norr om Sjötorp**

Skogstyp

Al- och björksumpskog.

Medelgrov al och björkskog med starkt inslag av asp och gran. Inslag av tall. En förstagångsgenerationsskog på gamla ängsmarker.

Buskskikt av brakved och viden.

Fältskikt av fuktig ört- och ristyp. Rikligt med torrträd och lågor av björk och asp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 82 **Svinåsens västbrant**

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

En avlång, smal rest efter kalhyggen i talus och klippbranter. Medelgrov ek och tall samdominerar med inslag av gran och asp.

Buskskikt mest av enbuskar. Fältskikt av torr och frisk ristyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 83 **Hagmarker och skogsbrunn runt Sävthult**

Landskap

Lövrikedomen bidrar till i tilltalande landskapsbild

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag, ek-hasselskog. Hagmark med blandade lövträd, alskog ÄLL (delar).

Ett omväxlande område med ek-hasselskogar, blandskog med ekinslag, ekhagar, hagar av trivallöv. Ett par mindre partier med alskog ingår också. Ekskogarna, särskilt norr om vägen ett starkt inslag av mestadels ung gran som snabbt håller på att tränga ut eken där. Söder om vägen finner man inslag av asp och björk liksom ett litet inslag av ask och alm. Ekhagarna sydväst om Sävthult har inslag av björk, rönn och hägg och ett litet inslag av ask och al. I kanten av hagen finner man en hel del alm. Torrakor av al, grova lågor och torrakor av alm.

Fauna & flora

På en gammal ask vid Östergården växer rikligt med Gyalecta ulmi och vid den sidan som vetter mot åkern stora exemplar av Parmelina tiliacea. På almarna som kantar ekhagen växer Lobaria pulmonaria på ett par ställen liksom Gyalecta ulmi och Leptogium saturnium.

Bedömning

Ett biologiskt rikt och omväxlande lövskogsområde med för kommunen rik lavflora. Flera grova ekar ingår.

Klass 2.

Nr 84 **Skogspartier öster om Torskabotten**

Landskap

Området ansluter till lövskogspartier i Alingsås kommun.

Skogstyp

Hagmark med blandade lövträd, björkskog, ek hasselskog. ÄLL (delar).

Vid Hålan finns små partier med ek-hasselskog som mot väster (och badplatsen)) övergår i beteshagar med trivial trädsmammansättning som sälg och björk som för närvarande betas av häst. Mot sjön finns små partier björk och alsumpskog med inslag av asp. I söder ingår övergivna beteshagar med björk och tall med inslag av ek. ÄLL delar (vid Hålan).

I buskskiktet ingår litet inslag av hassel, främst i norr. I övrigt brakved, videarter och rönn. Fältskiktet är av frisk till fuktig örttyp.

Skogen är mestadels liten och ung. Ek-hasselskogen är medelgrov, liksom de igenväxta björkhagar i söder.

Fauna & flora

På en äldre ek påträffades lavarna Arthonia vinosa och Pertusaria flavida. På askar intill bebyggelsen i Hulkås växte Collema furfuracem och Leptogium saturninum.

Bedömning

Klass 3.

Nr 85 Ekslutningar norr om Tollerred

Skogstyp

Ek-hasselskog ÄLL (delar).

Medelgrov ek-hasselskog i anslutning till bebyggelse och motorväg norr om Tollerred. Starkt inslag av medelgrov tall.

I buskskiktet hassel med inslag av sälg, rönn och brakved, Fältskikt av torr örttyp till intermediär typ.

Bedömning

Klass 3.